

Cartea lui Ioel și Biserica Adventistă de Ziua a Șaptea Laodiceeană - Numărul Treizeci și Patru

Jeff Pippenger

2026-01-27

Numărul treizeci și patru

Pentru ca să existe un glas în pustie, trebuie să existe o pustie. În iulie 2023, a început să se facă auzit un glas care identifica faptul că Leul din seminția lui Iuda descoperea atunci, prin ruperea peceților, revelația Sa despre Sine Însuși, așa cum este prezentată în capitolul întâi al cărții Apocalipsa. Dezamăgirea din Sabatul, 18 iulie 2020, a marcat începutul celor trei zile și jumătate din Apocalipsa unsprezece, care s-au încheiat în Sabatul, 30 decembrie 2023. În acel Sabat, pentru prima dată din iulie 2020, Future for America a vorbit public într-o întâlnire pe Zoom.

Kubva panguva iyoyo zvichienda mberi, Chizaruro chaJesu Kristu chave chichizarurwa zvisihoma nezvisihoma. Chakatanga nechizaruro cheshoko rokuti “chokwadi,” iro rakazoonekwa richimiririra hwaro hwematanho matatu anoratidzwa netsamba yokutanga, yegumi nenhatu, neyechimakumi maviri nembiri dzealfabheti yechiHebheru, idzo kana dzabatanidzwa pamwe chete dzinoita shoko rokuti “chokwadi.” Matanho matatu anomiririrwa muhwaro hweshoko rokuti “chokwadi” akanga ari chokwadi chekare, chakaiswa munzvimbo itsva.

多年にわたり、私たちは、外庭、聖所、至聖所という三つの段階が、聖霊の三つの働き、すなわち外庭において罪について責め、聖所において義を現し、至聖所においてさばきを行われることと並行していることを示してきた。私たちは、これら三つの段階が神の御言葉全体を通して現されていることを確認してきたが、2023年の時点で、それらすべての理解は「真理」という枠組みによって拡大された。古い真理を取り上げ、それを新しい真理の枠組みの中に置くことこそ、キリストがその御言葉を漸進的に開封される時に行われることである。2023年に終わった「荒野」は、預言が開封される時、すなわち預言的な「終わりの時」を表している。その預言とは、「真理」であるイエス・キリストの黙示である。

„În vremea Mântuitorului, iudeii acoperiseră într-atât nestematele prețioase ale adevărului cu molozul tradiției și al fabulei, încât era cu neputință să se deosebească adevărul de fals. Mântuitorul a venit să îndepărteze molozul superstiției și al erorilor îndelung păstrate și să așeze nestematele Cuvântului lui Dumnezeu în cadrul adevărului. Ce ar face Mântuitorul dacă ar veni acum la noi, așa cum a venit la iudei? Ar trebui să facă o lucrare asemănătoare, înlăturând molozul tradiției și al ceremoniei. Iudeii au fost profund tulburați când El a făcut această lucrare. Ei pierduseră din vedere adevărul original al lui Dumnezeu, dar Hristos l-a adus din nou înaintea lor. Lucrarea noastră este să eliberăm adevărurile prețioase ale lui Dumnezeu de superstiție și de eroare. Ce lucrare ne este încredințată nouă în Evanghelie!”
Review and Herald, 4 iunie 1889.

„este lucrarea noastră să eliberăm prețioasele adevăruri ale lui Dumnezeu de superstiție și eroare” și „să așezăm nestematele Cuvântului lui Dumnezeu în cadrul adevărului”. În 2023, Domnul a introdus cadrul adevărului, în structura reprezentată de cuvântul „adevăr”. Acel cadru aduce în atenție adevărurile „originare” „ale lui Dumnezeu”.

„Praf și molozul rătăcirii au îngropat nestematele prețioase ale adevărului, dar lucrătorii Domnului pot scoate la iveală aceste comori, astfel încât mii de oameni le vor privi cu încântare și uimire. Îngerii lui Dumnezeu vor fi alături de lucrătorul smerit, dând har și luminare divină, iar mii vor fi conduși să se roage împreună cu David: «Deschide-mi ochii, ca să văd lucrurile minunate ale legii Tale.» Adevăruri care, de veacuri, au fost nevăzute și nebăgate în seamă vor străluci cu putere din paginile luminate ale sfântului Cuvânt al lui Dumnezeu. Bisericile, în general, care au auzit adevărul, l-au refuzat și l-au călcat în picioare, vor lucra și mai multă nelegiuire; dar «cei înțelepți», aceia care sunt cinstiți, vor înțelege. Cartea este deschisă, iar cuvintele lui Dumnezeu ajung la inimile celor care doresc să cunoască voia Sa. La marea strigare a îngerului din cer, care se unește cu al treilea înger, mii se vor trezi din amorțeala care a ținut lumea în starea aceasta timp de veacuri și vor vedea frumusețea și valoarea adevărului.” Review and Herald, 15 decembrie 1885.

Muncitorii „Domnului”, care sunt „cei înțelepți” și „care sunt cinstiți”, „vor înțelege” și vor „descoperi” „comori, astfel încât mii de oameni le vor privi cu încântare și uimire”. Din nefericire pentru adventismul laodicean, nu ei se trezesc din amorțeala lor la marea strigare a celui de-al treilea înger, căci aceasta este legea duminicală, iar pentru adventism este mult prea târziu ca să se trezească atunci. Lucrătorii din ceasul al unsprezecelea se trezesc din „amorțeala” lor „la marea strigare a îngerului care se alătură celui de-al treilea înger” la legea duminicală care vine curând. Începând din 2024, „adevăruri care au fost timp de veacuri nevăzute și nebăgate în seamă” au strălucit „din paginile iluminate ale sfântului Cuvânt al lui Dumnezeu”.

În Isaia 22:22, lui Eliakim i se dă o cheie, iar în Matei 16, lui Petru i se dau cheile Împărăției.

Cheia casei lui David o voi pune pe umărul lui; el va deschide, și nimeni nu va închide; va închide, și nimeni nu va deschide. Isaia 22:22.

„Cheia” este dată Filadelfiei, căci acesta este singurul alt loc din Scripturi în care este menționată cheia deschiderii și închiderii.

အဖိလဒလေဖိမ္မိဂြို အသင်းတော်၏ ကောင်းကင်တမန်ထံသို့ ရေးလေ့။ သန်ရှင်းတော်မူသောသူ၊ သစ္စာမှန်ကန်တော်မူသောသူ၊ ဒါဝိဒ်၏ သေ့ကို ကိုင်ဆောင်တော်မူသောသူ၊ ဖွင့်တော်မူလျှင် အဘယ်သူမျှ မပိတ်နိုင်သောသူ၊ ပိတ်တော်မူလျှင် အဘယ်သူမျှ မဖွင့်နိုင်သောသူက ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။ သင်၏ အကျင့်တို့ကို ငါသိ၏။ ကပြည့်ရှုလော့၊ သင့်ရဲ့ပွင့်လင်းသော တံခါးတစ်ပေါက်ကို ငါထားပို့အဘယ်သူမျှ ထိုတံခါးကို မပိတ်နိုင်။ အကခြောင်းမှုကား၊ သင်သည် အင်အားအနည်းငယ်သာ ရှိသော်လည်း ငါ၏ နှုတ်ကပတ်တော်ကို စောင့်ထိန်းခဲ့ပြီး ငါ၏ နာမကိုလည်း မငြိုးပယ်ခဲ့။ ဗျာဒိတ် ၃:၇၊ ၈

În ultima confruntare cu iudeii cârtitori, Hristos a ridicat o întrebare la care iudeii nu au putut răspunde.

Pe când fariseii erau adunați laolaltă, Isus i-a întrebat, zicând: Ce credeți despre Hristos? Al cui fiu este? Ei I-au răspuns: Fiul lui David. El le-a zis: Cum dar David, prin Duhul, Îl numește Domn, zicând: Domnul a zis Domnului meu: Șezi la dreapta Mea, până voi pune pe vrăjmașii Tăi așternut al picioarelor Tale? Dacă, dar, David Îl numește Domn, cum este El fiul lui?

Și nimeni nu a putut să-I răspundă un cuvânt; și din ziua aceea nimeni nu a mai îndrăznit să-I pună întrebări. Matei 22:41–46.

Ivyo Abayuda ntibashoboye gutahura isano y'ubuhanuzi iri hagati ya Dawidi na Kristo, kuko babuze imfunguruzo z'ubuhanuzi zo gutahura ururimi rwa Bibiliya rw'umurongo ku wundi murongo. Kristo yarangije uguhura kwiwe n'Abayuda yerekana ko ubuhumyi bwabo bwari bushingiye ku kudashobora kugabanya neza Ijambo ry'ukuri. Yari yaragaragaje ko iyo mutahura Mose, mwotahura Kristo, ariko ntibatahura Ivyanditswe bavugaga ko bashigikiye kandi barwanira.

„Cheia” „casei lui David” le-a fost dată milleritilor, care erau biserica din Filadelfia. „Cheia” era o mișcare de reformă, reprezentată prin uși deschise și închise. Din 1798 până în 1863, mișcarea millerită a trecut de la experiența Filadelfiei la experiența Laodiceei, în timp ce trecea de la o mișcare la o biserică. O ușă s-a deschis și o ușă s-a închis la 19 aprilie 1844, după cum o ușă s-a deschis și o ușă s-a închis la 22 octombrie 1844, după cum o ușă s-a deschis și o ușă s-a închis în 1863.

Eliakim a avut o cheie, dar lui Petru i s-au dat „chei”. Cheia la singular era ușa închisă din 1844.

„Predmet Svetišča je bil ključ, ki je odklenil skrivnost razočaranja leta 1844. Razprl je pogled na celovit sistem resnice, med seboj povezan in skladen, ter pokazal, da je Božja roka vodila veliko adventno gibanje, obenem pa razodel sedanjo dolžnost, ko je osvetlil položaj in delo njegovega ljudstva.“ The Great Controversy, 423.

Subiectul sanctuarului a fost cheia care a descuiat ușa închisă din 1844, dar și lui Petru i-au fost date cheile Împărăției.

I Isus odgovori i reče mu: Blažen si ti, Simone Barjona, jer ti to ne otkri tijelo i krv, nego Otac moj koji je na nebesima. A i ja tebi kažem: ti si Petar, i na ovoj stijeni sazidaću Crkvu svoju, i vrata pakla neće je nadvladati. I daću ti ključeve Carstva nebeskoga; i što god svežeš na zemlji, biće svezano na nebesima; i što god razriješiš na zemlji, biće razriješeno na nebesima. Matej 16:17–19.

Treptat, pas cu pas, Filadelfiei, mireasa ultimului legământ, așa cum este reprezentată de Petru, îi este dată cheia casei lui David, precum și cheile Împărăției cerurilor. Cheia casei lui David este ultimul subiect asupra căruia Isus a intrat în dialog cu fariseii.

În timp ce fariseii erau adunați laolaltă, Isus i-a întrebat, zicând: Ce credeți despre Hristos? Al cui Fiu este? Ei I-au răspuns: Fiul lui David. El le-a zis: Cum dar David, în Duhul, Îl numește Domn, zicând: Domnul a zis Domnului meu: Șezi la dreapta Mea, până voi pune pe vrăjmașii Tăi sub picioarele Tale? Deci, dacă David Îl numește Domn, cum este El fiul lui?

Și nimeni nu a putut să-I răspundă vreun cuvânt; și din ziua aceea nimeni nu a mai îndrăznit să-I pună vreo întrebare. Matei 22:41–46.

Subiectul lui David și al Domnului său este tocmai punctul de la care începe Petru la Cincizecime, în camera de sus, la ceasul al treilea. Subiectul care a închis ușa oricărei interacțiuni dintre farisei și Hristos este cheia pe care Petru a folosit-o pentru a deschide ușa camerei de sus la Cincizecime.

Căci David nu s-a suit în ceruri; ci el însuși zice: „Domnul a zis Domnului meu: Șezi la dreapta Mea, până voi pune pe vrăjmașii Tăi așternut al picioarelor Tale.” De aceea, să știe bine toată casa lui Israel că Dumnezeu a făcut Domn și Hristos pe acest Isus, pe care voi L-ați răstignit.

Când au auzit ei aceasta, au fost străpuși în inimă și au zis către Petru și către ceilalți apostoli: Bărbați și frați, ce să facem?

Apoi Petru le-a zis: „Pocățiți-vă și fiecare dintre voi să fie botezat în Numele lui Isus Hristos, spre iertarea păcatelor, și veți primi darul Duhului Sfânt. Căci făgăduința este pentru voi, pentru copiii voștri și pentru toți cei ce sunt departe acum, în oricât de mare număr îi va chema Domnul Dumnezeu nostru.” Și, prin multe alte cuvinte, mărturisea și îi îndemna, zicând: „Mântuiți-vă din mijlocul acestui neam stricat.” Atunci cei ce au primit cu bucurie cuvântul lui au fost botezați; și în aceeași zi s-au adăugat la ei aproape trei mii de suflete. Faptele Apostolilor 2:34–41.

Petru avea cheile pentru a lega sau a dezlega, iar când făcea aceasta, cerul era în acord cu acțiunea lui Petru. Petru reprezintă Divinitatea și umanitatea lucrând împreună pentru a desigila adevărurile Cuvântului lui Dumnezeu. Când aceste adevăruri sunt desigilate, ele sunt reprezentate ca fiind cunoștință.

„Cheia cunoașterii, în zilele lui Hristos, fusese luată de aceia care ar fi trebuit s-o dețină pentru a descuia vistieria înțelepciunii din Scripturile Vechiului Testament. Rabinii și învățătorii închiseseră, în fapt, Împărăția cerurilor înaintea celor săraci și năpăstuiți și îi lăsaseră să piară. În cuvântările Sale, Hristos nu le-a adus înainte multe lucruri deodată, ca nu cumva să le tulbure mintea. El făcea fiecare punct clar și distinct. Nu Se dădea înapoi de la repetarea vechilor și cunoscutelor adevăruri din profeții, dacă acestea slujeau scopului Său de a întipări idei.”

„Hristos a fost inițiatorul tuturor nestematei străvechi ale adevărului. Prin lucrarea vrăjmașului, aceste adevăruri fuseseră dislocate. Ele fuseseră desprinse din poziția lor adevărată și așezate în cadrul rătăcirii. Lucrarea lui Hristos a fost aceea de a reaseza și statornici nestematele prețioase în cadrul adevărului. Principiile adevărului care fuseseră date chiar de El pentru a binecuvânta lumea fuseseră, prin lucrarea lui Satana, îngropate și păreau să fi dispărut. Hristos le-a smuls din molozul rătăcirii, le-a dat o putere nouă, vitală, și le-a poruncit să strălucească asemenea unor bijuterii prețioase și să rămână neclintite pentru totdeauna.”

„Însuși Hristos putea folosi oricare dintre aceste vechi adevăruri fără a împrumuta nici cea mai mică părțică, căci El le dăduse origine pe toate. El le sădise în mintea și în gândirea fiecărei generații, iar când a venit în lumea noastră, a reorânduit și a însuflețit adevărurile care

deveniseră moarte, făcându-le mai puternice spre binele generațiilor viitoare. Isus Hristos era Cel care avea puterea de a salva adevărurile din mormanul de dărâmături și de a le da din nou lumii cu mai mult decât prospețimea și puterea lor originară.” Manuscript Releases, volumul 13, 240, 241.

Cheile lui Petru erau pentru a lega și a dezlega, iar Petru reprezintă ultima mireasă creștină, care sunt cei o sută patruzeci și patru de mii. Mesajul de legare al lui Petru, reprezentat în mărturia celor o sută patruzeci și patru de mii, este sigilarea. Mesajul de dezlegare al lui Petru, în mărturia celor o sută patruzeci și patru de mii, este Islamul celei de-a treia vai.

„Apoi l-am văzut pe al treilea înger. Îngerul care mă însoțea a spus: «Înfricoșătoare este lucrarea lui. Cutremurătoare este misiunea lui. El este îngerul care trebuie să aleagă grâul dintre neghină și să sigileze, sau să lege, grâul pentru grânarul ceresc. Aceste lucruri ar trebui să cuprindă întreaga minte, întreaga atenție.»” Early Writings, 119.

गांठों में बँधा हुआ गेहूँ पन्तिकुस्त की पहली उपज के गेहूँ की भेट द्वारा नरूपति है, जो हलाई जाने वाली भेट के रूप में एक लाख चवालीस हजार की पताका के ऊँचे उठाए जाने का प्रतनिधित्व करेगी। परमेश्वर की पूजा पर लगाई जाने वाली मुहर पतरस का आंतरिक संदेश है, जो तीसरे हाथ के इस्लाम के इतिहास के दौरान घटित होता है, जो 9/11 के पश्चात् क्रमशः छोड़ा जाता है।

Iar după acestea am văzut patru îngeri stând în cele patru colțuri ale pământului, ținând cele patru vânturi ale pământului, ca vântul să nu sufle peste pământ, nici peste mare, nici peste vreun copac. Și am văzut un alt înger ridicându-se dinspre răsărit, având sigiliul Dumnezeului celui viu; și a strigat cu glas tare către cei patru îngeri, cărora le fusese dat să vatăme pământul și marea, zicând: Nu vătămați pământul, nici marea, nici copacii, până nu vom pune sigiliul pe frunțile slujitorilor Dumnezeului nostru. Apocalipsa 7:1–3.

Cele patru vânturi care sunt ținute în frâu în timpul sigilării poporului lui Dumnezeu au fost dezlănțuite la 11 septembrie, iar apoi au fost din nou ținute în frâu de George Bush cel tânăr. Mesajul exterior al lui Petru este islamul, iar dezlegarea și înfrânarea islamului constituie mesajul exterior care străbate timpul sigilării. Umanitatea lui Petru este unită cu Divinitatea, căci cheile care i-au fost date reprezintă acordul dintre cer și pământ.

Vom continua acest studiu în articolul următor.

„Întunericul celui rău îi învăluie pe cei care neglijează să se roage. Ispitele șoptite ale vrăjmașului îi ademnesc la păcat; și toate acestea pentru că nu folosesc privilegiile pe care Dumnezeu li le-a dat prin rânduiala divină a rugăciunii. De ce ar fi fiii și fiicele lui Dumnezeu reticenți în a se ruga, când rugăciunea este cheia din mâna credinței pentru a descuia vistieria cerului, unde sunt păstrate comorile fără margini ale Atotputerniciei? Fără rugăciune neîncetată și veghere stăruitoare, suntem în primejdia de a deveni nepăsători și de a ne abate de la calea cea dreaptă. Potrivnicul caută neîncetat să împiedice drumul către tronul harului, pentru ca, prin cerere stăruitoare și credință, să nu dobândim harul și puterea de a rezista ispitei.”

„Există anumite condiții în temeiul cărora putem aștepta ca Dumnezeu să asculte și să răspundă rugăciunilor noastre. Una dintre primele dintre acestea este să simțim nevoia noastră de ajutor din partea Lui. El a făgăduit: «Voi turna ape peste cel însetat și râuri peste pământul

uscat.» Isaia 44:3. Cei care flămânzesc și însetează după neprihănire, care tânjesc după Dumnezeu, pot fi siguri că vor fi săturați. Inima trebuie să fie deschisă influenței Duhului, altminteri binecuvântarea lui Dumnezeu nu poate fi primită.

„Nevoia noastră cea mare este ea însăși un argument și pledează în modul cel mai elocvent în favoarea noastră. Dar Domnul trebuie să fie căutat ca să facă aceste lucruri pentru noi. El spune: „Cereți, și vi se va da.” Și: „El, care n-a cruțat nici chiar pe Fiul Său, ci L-a dat pentru noi toți, cum nu ne va da fără plată, împreună cu El, toate lucrurile?” Matei 7:7; Romani 8:32.

„Dacă păstrăm nelegiuirea în inimile noastre, dacă ne alipim de vreun păcat cunoscut, Domnul nu ne va asculta; dar rugăciunea sufletului pocăit și zdrobit este întotdeauna primită. Când toate relele cunoscute au fost îndreptate, putem crede că Dumnezeu va răspunde cererilor noastre. Meritul nostru propriu nu ne va recomanda niciodată bunăvoinței lui Dumnezeu; vrednicia lui Isus este aceea care ne va mântui, sângele Său este acela care ne va curăți; totuși, avem și noi o lucrare de făcut în împlinirea condițiilor primirii.”

„Un alt element al rugăciunii stăruitoare este credința. «Cine se apropie de Dumnezeu trebuie să creadă că El este și că îi răsplătește pe cei care Îl caută cu stăruință.» Evrei 11:6. Isus le-a spus ucenicilor Săi: «De aceea vă spun că orice lucru veți cere, când vă rugați, să credeți că l-ați primit și îl veți avea.» Marcu 11:24. Îl luăm noi pe cuvânt?» Calea către Hristos, 94–96.

„Aici este o lecție pentru tinerii care mărturisesc că sunt slujitori ai lui Dumnezeu, purtând solia Sa, și care sunt înălțați în propria lor apreciere. Ei nu pot arăta nimic remarcabil în experiența lor, așa cum putea Ilie, și totuși se socotesc mai presus de îndeplinirea unor îndatoriri care lor li se par umile. Ei nu vor să coboare de la demnitatea lor pastorală pentru a face o slujire necesară, temându-se că ar face lucrarea unui slujitor. Toți aceștia ar trebui să învețe din exemplul lui Ilie. Cuvântul lui a închis comorile cerului, roua și ploaia, deasupra pământului timp de trei ani. Numai cuvântul lui era cheia care descuia cerul și aducea revărsări de ploaie. El a fost onorat de Dumnezeu când și-a înălțat rugăciunea sa simplă în prezența împăratului și a miilor lui Israel, ca răspuns la care focul a fulgerat din cer și a aprins focul de pe altarul jertfei. Mâna lui a adus la îndeplinire judecata lui Dumnezeu prin uciderea a opt sute cincizeci de preoți ai lui Baal; și totuși, după truda istovitoare și biruința cea mai semnificativă a zilei, el, care putea aduce nori și ploaie și foc din cer, a fost dispus să facă slujba unui om de rând și să alerge înaintea carului lui Ahab în întuneric și în vânt și ploaie, pentru a-l sluji pe suveranul pe care nu se temuse să-l mustre în față din pricina păcatelor și nelegiuirilor lui. Împăratul a trecut pe dinăuntru porților. Ilie s-a înfășurat în mantaua lui și s-a culcat pe pământul gol.” Testimonies, volumul 3, 287.